

„რბილი ძალის“ ფენომენი სამხრეთ კორეის რესპუბლიკის საგარეო პოლიტიკაში

მარინა იზორია

სოციალურ მეცნიერებათა აკადემიური დოქტორი
ალტე უნივერსიტეტის პროფესორი
<https://orcid.org/0000-0002-6634-2498>
marinaizoria81@gmail.com

რეზიუმე

წარმოდგენილ ნაშრომში განხილულია „რბილი ძალის“ ეროვნულ სტრატეგიები კორეის რესპუბლიკის საგარეო პოლიტიკაში, გაანალიზებულია ამ სახელმწიფოს მიერ „რბილი ძალის“ გამოყენების ძირითადი მიდგომები, რესურსები, ინსტრუმენტები, მიზნები და შედეგები დღევანდელ ეტაპზე. სამხრეთ კორეაში „რბილი ძალის“ კონცეფცია განსაკუთრებულ აკადემიურ ინტერესს იწვევს, რადგან სეულმა იგი საგარეო პოლიტიკის სტრატეგიაში შეიტანა და გარდა ამისა, დიდი რესურსი ჩადო მსოფლიო ასპარეზზე მის დანინაულებად. ეროვნული ენების პოპულარიზაცია და კულტურისა და ტრადიციების გავრცელება საზღვარგარეთ უკვე მოქმედებს, როგორც ეფექტური იარაღი „რბილი ძალის“ განხორციელებისთვის, რომლის დახმარებითაც მთავრობები აყალიბებენ ქვეყნის პოზიტიურ იმიჯს.

თანამედროვე სახელმწიფოთაშორის ურთიერთობებში კატეგორიას „ძალა“ აქვს ცვლადი მნიშვნელობები. ათასობით წლის განმავლობაში, ძალა ტრადიციულად იდენტიფიცირებული იყო სამხედრო ძალასთან, რომელიც დღემდე რჩება სახელმწიფოს პრესტიჟის მთავარ

ინდიკატორად საერთაშორისო ასპარეზზე. თუმცა, 1980-იანი წლების შუა პერიოდიდან საერთაშორისო ურთიერთობების თეორიაში ძალის ტრადიციული (სამხედრო) გაგება იცვლება და პოლიტიკურ თუ აკადემიურ ლიტერატურაში შემოდის ახალი ცნება „რბილი ძალა“. სწორედ ამ საკითხების გაშუქებას ისახავს მიზნად წინამდებარე ნაშრომი.

საკვანძო სიტყვები: „რბილი ძალის“ კონცეფცია, „კულტურული და იდეოლოგიური ჰეგემონია“, სწრაფი მოდერნიზაცია, კულტურული ინდუსტრია.

ციტირებისთვის: „რბილი ძალის“ ფენომენი სამხრეთ კორეის რესპუბლიკის საგარეო პოლიტიკაში, უფროსი „ბიზნესი და კანონმდებლობა“, №3, 2022 წ. გვ. 33-37.

THE PHENOMENON OF “SOFT POWER” IN THE FOREIGN POLICY OF SOUTH KOREA

Marina Izoria

Academic Doctor of Social Sciences

Professor of Alte University

<https://orcid.org/0000-0002-6634-2498>

marinaizoria81@gmail.com

SUMMARY

The presented work discusses the national strategies of “soft power” in the foreign policy of the Republic of Korea, analyzes the main approaches, resources, tools, goals and results of the use of “soft power” by this state at the current stage. In South Korea, the concept of “soft power” is of particular academic interest because Seoul has incorporated it into its foreign policy strategy and, in addition, has invested considerable resources in promoting it on the world stage. The promotion of national languages and the spread of culture and traditions abroad already act as an effective tool for

the implementation of “soft power”, with the help of which governments build a positive image of the country.

In modern interstate relations, the category “power” has many variable meanings. For thousands of years, power has traditionally been identified with military power, which remains the main indicator of a state’s prestige in the international arena. However, since the mid-1980s, the traditional (military) understanding of power in international relations theory has been changing, and a new concept of “soft power” has been introduced into the political and academic literature. This paper aims to cover these issues.

Key words: the concept of “soft power”, “cultural and ideological hegemony”, rapid modernization, cultural industry.

For citation: The phenomenon of “soft power” in the foreign policy of the Republic of South Korea, Journal of Business and Legislation, No. 3, 2022. p. 33-37.

ძირითადი ტექსტი

21-ე საუკუნის დასაწყისიდან „რბილი ძალის“ ცნება ფართოდ გავრცელდა საერთაშორისო სამეცნიერო და პოლიტიკურ სამეცნიერო დისკურსსა და პრაქტიკულ დიპლომატიკაში. სავსებით ბუნებრივია, რომ მსოფლიოში მზარდი კონკურენციის, გლობალური პოლიტიკური არასტაბილურობისა და ნაკლებად პროგნოზირებადობის პირობებში, სახელმწიფოთა საგარეო პოლიტიკური ინტერესების უზრუნველყოფის ეფექტურ ინსტრუმენტად იქცა „რბილი ძალის“ პოლიტიკა, რომელიც ჰარმონიულად ავსებს კლასიკურ ტრადიციულ დიპლომატიას. ქვეყნების მზარდი რაოდენობა, რომლებიც აცხადებენ პრეტენზიას მსოფლიო ლიდერობაზე, იყენებენ „რბილ ძალას“ თავიანთ პოლიტიკურ სტრატეგიებში, რათა შექმნან ხელსაყრელი გარე პირობები შიდა განვითარების, მოდერნიზაციის პრაქტიკული საკითხების გადაჭრისა და გავლენის საზღვრების გაფართოებისთვის.

გლობალიზაციისა და ყოვლისმომცველი კონკურენციის ზრდის ეპოქაში „რბილი ძალა“ პოლიტიკოსებისა და თეორეტიკოსების მიერ განიხილება, როგორც სტატუსის მსურველი ქვეყნების საგარეო პოლიტიკური ძალაუფლების ძალიან მნიშვნელოვანი რესურსი. ცნება „რბილი ძალა“ სულ უფრო მეტად გამოიყენება გლობალური პოლიტიკის თანამედროვე დისკურსში, ასევე ცალკეული ქვეყნებისა და საერთაშორისო გაერთიანებების საგარეო პოლიტიკური სტრატეგიების დასახასიათებლად.

საგარეო პოლიტიკურ პროცესებში ცვლილებები, რომლებიც დაკავშირებულია გლობალური ურთიერთდამოკიდებულების ზრდასთან და ნაციონალურ სახელმწიფოებში გარდაქმნებთან, უპირველეს ყოვლისა, აისახება აქცენტის ცვლაში: ხდება გადასვლა ტრადიციული ძალაუფლების გამოყენებისგან. სამხედრო-პოლიტიკური და ეკონომიკური ძალაუფლების ერთობლიობა პოლიტიკური ინტერესების მისაღწევად რბილ ძალაში სულ უფრო შესამჩნევი ხდება. „რბილი ძალა“ გულისხმობს მოკავშირეთა ნებაყოფლობითი მონაწილეობის საფუძველზე სასურველის მიღწევის უნარს; იგი შექმნილია პოტენციური მტრის მხარეზე მოსაზიდად ან მშვიდობიანი გზით მის გასანეიტრალებლად. „რბილი ძალა“ ეფუძნება ისეთ სოციალურ-კულტურულ დომინანტებს, როგორიცაა კულტურა, ღირებულებები, იდეები, სიმბოლოები, მითები.

ნარმოდგენილ ნაშრომში განვიხილავთ „რბილი ძალის“ ეროვნულ სტრატეგიებს კორეის რესპუბლიკის საგარეო პოლიტიკაში, ვაანალიზებთ ამ სახელმწიფოს მიერ „რბილი ძალის“ გამოყენების ძირითად მიდგომებს, რესურსებს, ინსტრუმენტებს, მიზნებსა და შედეგებს დღევანდელ ეტაპზე. სამხრეთ კორეაში „რბილი ძალის“ კონცეფცია განსაკუთრებულ აკადემიურ ინტერესს იწვევს, რადგან სეულმა იგი საგარეო პოლიტიკის სტრატეგიაში შეიტანა და გარდა ამისა, დიდი რესურსი ჩადო მსოფლიო ასპარეზზე მის დანიშნულებაში. ეროვნული ენების პოპულარიზაცია და კულტურისა და ტრადი-

ციების გავრცელება საზღვარგარეთ უკვე მოქმედებს როგორც ეფექტური იარაღი „რბილი ძალის“ განხორციელებისთვის, რომლის დახმარებითაც მთავრობები აყალიბებენ ქვეყნის პოზიტიურ იმიჯს.

თანამედროვე სახელმწიფოთაშორის ურთიერთობებში კატეგორიას - „ძალა“, აქვს ცვლადი მნიშვნელობა. ათასობით წლის განმავლობაში, ძალა ტრადიციულად იდენტიფიცირებული იყო სამხედრო ძალასთან, რომელიც მრავალი გამოჩენილი პოლიტიკური მკვლევარისთვის (გ. მორგენტაუ, კ. ვალცი, რ. არონი) იყო და რჩება სახელმწიფოს პრესტიჟის მთავარ ინდიკატორად საერთაშორისო ასპარეზზე. თუმცა, 1980-იანი წლების შუა პერიოდიდან საერთაშორისო ურთიერთობების თეორიაში ძალის ტრადიციული (სამხედრო) გაგება იცვლება მისი ახალი (არასამხედრო) გადახედვით.

ტერმინი „რბილი ძალა“ პირველად ამერიკელმა პოლიტოლოგმა ჯოზეფ ნაიმ შემოიტანა.¹ „რბილი ძალა“ არის პოლიტიკური ძალაუფლების ფორმა, სასურველი შედეგების მიღწევის უნარი ნებაყოფლობით მონაწილეობის, სიმპათიისა და მიმზიდველობის საფუძველზე, განსხვავებით „ძალისგან“, რომელიც გულისხმობს იძულებას ნების სანინალმდეგოდ. ნაის აზრით, ენა და კულტურა არის „რბილი ძალა“, რომელიც მნიშვნელოვან როლს ასრულებს საერთაშორისო ურთიერთობებში, პირდაპირ თუ ირიბად გავლენას ახდენს მსოფლიო პოლიტიკასა და ბიზნეს კავშირებზე.

„რბილი ძალა“ არის მიზნების მიღწევის უნარი საერთაშორისო ასპარეზზე სხვა აქტორების დარწმუნებითა და სიმპათიების მოზიდვით. ეს არის საგარეო პოლიტიკური საქმიანობის განსაკუთრებული ტიპი, რომელიც დაკავშირებულია ერთი სახელმწიფოს გავლენის გავრცელებასთან მედიის, პოპულარული და მაღალი კულტურის, საგანმანათლებლო მომსახურების მიწოდების, ხელსაყრელი ეკონომიკური გარემოს, მიმზიდველი ჰუმანიტარული და პოლიტიკური იდეალების გავრცელებასთან. საკუთარი ორიგინალური ღირებულებითი სისტემა, რომლის შემოტანა სურთ სხვა სუბიექტებს საერთაშორისო ურთიერთობები. „რბილი ძალა“ ხდება გავლენის ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი რესურსი თანამედროვე გლობალურ სამყაროში. დღეს ეს არის ნებისმიერი ძალაუფლების უცვლელი ატრიბუტი, რომელიც აცხადებს გარკვეულ სტატუსს მსოფლიო თუ რეგიონულ პოლიტიკაში.

„რბილი ძალის“ კონცეფციის ერთ-ერთი წინამორბედი იყო „კულტურული და იდეოლოგიური ჰეგემონიის“ კონცეფცია, რომელიც შეიმუშავა იტალიელმა ფილოსოფოსმა ანტონიო გრამშიმ 1930-1940 წლებში. ა.გრამში მივიდა დასკვნამდე, რომ სისტემის სიცოცხლისუნარიანობა ეფუძნება არა მხოლოდ მატერიალურ, არამედ იდეოლოგიურ (კულტურულ და ინტელექტუალურ) ფაქტორებს. გარკვეული კლასის დომინირება ეფუძნება როგორც იძულებას (დომინირებას), ასევე იდეოლოგიურ ხელმძღვანელობას, რომელსაც მან „ჰეგემონია“ უწოდა. ჰეგემონია

1 ჯოზეფ ს. ნაი არის წამყვანი ექსპერტი საერთაშორისო ურთიერთობების სფეროში, რომელიც აწვითარებს რიგ სფეროებს ნეოლიბერალიზმის ფარგლებში, მათ შორის კომპლექსურ ურთიერთდამოკიდებულების თეორიას. ტერმინი რბილი ძალა პირველად გამოიყენა და შემდგომში განავითარა ეს კონცეფცია თავის წიგნში *Soft Power: The Means to Success in World Politics* (2004).

ხორციელდება სამოქალაქო საზოგადოების ინსტიტუტების (პარტიები, პროფკავშირები, საგანმანათლებლო და კულტურული დაწესებულებები, ეკლესია, მედია და სხვ.) მეშვეობით. ჰეგემონიის მხარდაჭერის ფუნქცია, გრამმის აზრით, ენიჭება „ორგანულ ინტელექტუალებს“ (იდეოლოგებს, პრაქტიკოსებს, რომლებიც აყალიბებენ საზოგადოებაში ინტელექტუალურ კლიმატს).

რბილი ძალა მოიცავს: ეკონომიკური ზრდის მიმზიდველობას და ქვეყნის მოსახლეობის კეთილდღეობას, სოციალური სისტემის სასურველ გამოსახულებებს და სახელმწიფო განვითარების მოდელებს, ერის შემოქმედებით ძალას, ქვეყნის ხალხის გაძლიერებას და მიმზიდველ საგარეო პოლიტიკურ სტრატეგიას. „რბილი ძალის“ ეფექტური გამოყენება განიხილება როგორც ქვეყნის საერთაშორისო კონკურენტუნარიანობის გაზრდის საფუძვლი.

რბილი ძალის შემდეგი ტიპები შეიძლება გამოიყოს. E1) Economic Soft Power (ეკონომიკური რბილი ძალა) - ეკონომიკური მიმზიდველობის ინდიკატორები, მათ შორის ინვესტიციები. 2) Human Capital Soft Power არის ჰუმანიტარული კაპიტალი, რომელიც დაფუძნებულია ზოგადი და საუნივერსიტეტო განათლების, სამეცნიერო და ტექნოლოგიური საქმიანობის სისტემის მიმზიდველობაზე. 3) Cultural Soft Power - კულტურული გავლენის იარაღები, კერძოდ, ქვეყნის კულტურული მემკვიდრეობის მნიშვნელობისა და სიდიადის საერთაშორისო აღიარება, ეროვნული კულტურის პოპულარიზაციის პოლიტიკა, კულტურათაშორისი კომუნიკაციების გაფართოება, ქვეყნის ტურისტული მიმზიდველობა, ეროვნული ენისა და ეროვნული სამზარეულოს გავრცელება. 4) Political Soft Power არის პოლიტიკური დემოკრატიის ინსტიტუტების განვითარებისა და ადამიანის უფლებების დაცვის დონის ინდიკატორების სისტემა. 5) Diplomatic Soft Power - ქვეყნის დიპლომატიური რეპუტაცია, მოლაპარაკებების პროცესში დიპლომატიური ძალისხმევის ეფექტურობის ინდიკატორები, სიმშვიდის ხარისხი, აგრესიის თავიდან აცილებისა და საფრთხეების განეიტრალების უნარი, გლობალური დღის წესრიგის დასახვის უნარი.

სამხრეთ კორეა არის ერთ-ერთი ქვეყანა, რომელიც ახლა მიზანმიმართულად ანვითარებს რბილი ძალის აქტუალურ სტრატეგიებს. დღეისათვის სამხრეთ კორეა შემდეგი მნიშვნელოვანი რბილი ძალის რესურსებს იყენებს: 1) სწრაფი მოდერნიზაციისა და დემოკრატიზაციის წარმატებული გამოცდილება, 2) ეგრეთ წოდებული „კორეული ტალღების“ («Korean Waves») გავრცელება, პირველ რიგში, აღმოსავლეთ აზიის ქვეყნებში, ისევე როგორც მთელ მსოფლიოში. ექსპერტების დონეზე, ზოგადად მიღებულია, რომ სამხრეთ კორეამ აღმოაჩინა „რბილი ძალის“ შესაძლებლობები მის თანამედროვე ფორმაში არც ისე დიდი ხნის წინ, დაახლოებით 1990-იანი წლების დასაწყისში. თუმცა, მისი გამოცდილება ამ სფეროში ძალიან სასარგებლო და მიმზიდველია.

კორეული რბილი ძალის ფენომენი სპონტანურად გაჩნდა, სინგაპურში კორეული სერიალების და პოპ-მუსიკის მოულოდნელი პოპულარობის წყალობით. ისინი არა მხოლოდ საინფორმაციო ტექნოლოგიებს ანიჭებენ მნიშვნელობას არამედ კულტურულ ტექნოლოგიებსაც.

როგორც ერთ-ერთი სამხრეთ კორეელი მეცნიერი აღნიშნავს, „როცა ჩვენ ვიყავით განვითარებად ქვეყანაში, ჩვენ ვცხოვრობდით ინდუსტრიული წარმოებით. ახლა ჩვენ უნდა ნავიდეთ წინ და ვიცხოვროთ კულტურული ინდუსტრიით.“

ჯ. ნაიმ 2010 წლის სტატიაში ასევე აღნიშნა სამხრეთ კორეის „რბილი ძალის“ მზარდი პოტენციალი - ქვეყანა, რომლის წარმომადგენელიც გახდა გაეროს გენერალური მდივანი, სადაც გაიმართა G-20 სამიტი. თუმცა, მისი დაკვირვებით, მაშინ როცა ეროვნული ძალაუფლების ინდექსი „რბილი ძალის“ სფეროში მნიშვნელოვნად ჩამორჩება ქვეყნის საერთო რეიტინგს (მსოფლიოში მე-13 ადგილზე). „სამხრეთ კორეას აქვს ეკონომიკური და კულტურული რესურსები მნიშვნელოვანი რბილი ძალის შესაქმნელად, რაც მას საშუალებას აძლევს შეიმუშაოს საგარეო პოლიტიკა, რომელიც მას უფრო დიდ როლს მისცემს გლობალურ მმართველობაში“. (გულისხმობს კორეის კონფლიქტს).

2009 წლის იანვარში შეიქმნა პრეზიდენტის ეროვნული ბრენდინგის კომიტეტი კორეის რესპუბლიკის ეროვნული სტატუსისა და პრესტიჟის გასაძლიერებლად. მისი მიზანია შექმნას კორეის იმიჯი, როგორც „პასუხისმგებელიანი ერის, რომელიც ყველას უყვარს“.

ამჟამად კორეის წარმატებული რბილი ძალის სტრატეგიის თვალსაჩინო შედეგებია: სამხრეთ კორეის საქონლით ვაჭრობის ბაზრების გაფართოება, სამხრეთ კორეაში ტურისტული ნაკადების მნიშვნელოვანი ზრდა, კონსულტაცია და საექსპერტო დახმარება სხვა ქვეყნების პოლიტიკოსებისა და ბიზნესმენებისთვის მოდერნიზაციის საკითხებში და დემოკრატიზაცია იმ ქვეყნებში, საითაც კორეული ტალღა მიემართება, კორეული ცხოვრების წესი, კორეული ტიპის მოხმარება და მომსახურება ვრცელდება, კორეული ბრენდები და ცნობილი სახეები პოპულარული ხდება. გარდა ამისა, სამხრეთ კორეა აპირებს სერიოზული კონკურენცია გაუწიოს შეერთებულ შტატებსა და იაპონიას ისეთი რბილი ძალის რესურსების პოპულარიზაციაში, როგორიცაა ანიმაცია, კომპიუტერული თამაშები და, რა თქმა უნდა, IT ტექნოლოგიები მსოფლიო ბაზრებზე.

სამხრეთ კორეა გეოგრაფიულად მოქცეულია რეგიონში, სადაც სამი გიგანტი (ჩინეთი, რუსეთი და იაპონია) ისტორიულად დაუპირისპირდა ერთმანეთს. ამ სახელმწიფოს უჭირდა თავისი ინტერესების დასაცავად საკმარისი სრულფასოვანი „მყარი ძალის“ შექმნა. XX საუკუნის დასაწყისში. კორეა გახდა იაპონიის კოლონია. კორეის ომის დასრულებიდან (1950-1953 წწ.) სამხრეთ კორეა ცდილობდა შეექმნა თავისი სამხედრო „მყარი ძალა“ აგრესიული ჩრდილოეთ კორეის შესაჩერებლად და მისი ეკონომიკური „მძიმე ძალა“ თავისი ეკონომიკური პოტენციალის გასაზრდელად. მიუხედავად ამისა, დღეს ამ სახელმწიფოს აქვს ყველა შესაძლებლობა განავითაროს თავისი „რბილი ძალა“.

კორეელი მკვლევარები იღებენ ჯ. ნაის თეორიას მთლიანობაში, მაგრამ ხშირად კამათობენ მის განცხადებებთან და ცდილობენ შეავსონ მისი კონსტრუქციები, გამორიცხავენ მათში არსებული წინააღმდეგობების მაგალითად, სეულის ეროვნული უნივერსიტეტის მკვლე-

ვარმა გეუნ ლიმ შეიმუშავა „რბილი ძალის“ რესურსების თეორია. მას სჯერა, რომ ჯ. ნაი უფრო მეტად აქცევს ყურადღებას ძალის ბუნებას, ვიდრე რესურსებს; მისი ძალა „რბილი“ ხდება გამოყენებული რესურსების მიუხედავად, რაც კორეელი მეცნიერის აზრით, არასწორია. გეუნ ლი „რბილ“ რესურსებს უწოდებს სიმბოლურ რესურსებს სხვებზე ზემოქმედებისთვის (იდეები, თეორიის სურათები, ნოუ-ჰაუ, განათლება, დისკურსები, კულტურა, ტრადიციები, ეროვნული და გლობალური სიმბოლოები). გარდა ამისა, ის მიზნებიდან გამომდინარე გამოყოფს „რბილი ძალის“ ტიპებს, ვინაიდან თავისთავად „რბილი ძალის“ არსებობა, მკვლევარის აზრით, უაზროა. „რბილი ძალის“ შესაძლო მიზნებს შორისაა გარე უსაფრთხოების გაუმჯობესება, სხვა ქვეყნების მობილიზება და ქვეყნის შიგნით ერთიანობის შენარჩუნება.

სამხრეთ კორეაში „რბილი ძალის“ დისკურსის მახასიათებელია კომერციული ბრენდების ჩართვა „რბილ“ რესურსებში: კორეული პროდუქციის საერთაშორისო წარმატებულმა ექსპორტმა გადააქცია კომერციული ბრენდები სამხრეთ კორეის დიპლომატიის „რბილი ძალის“ ასპექტად (chaebols ჩაიბოლები).¹ Hyundai Kia Automotive Group-ისა და LG-ის გლობალურ ბრენდებზე იქნა მიღებული, გარდა ამისა, მკვლევარები აღნიშნავენ „რბილი ძალის“ დახმარებით ქვეყნის უსაფრთხოების უზრუნველყოფის შესაძლებლობას, კერძოდ, „რბილ“ ქსელზე დაფუძნებული უსაფრთხოების არქიტექტურის მშენებლობას.

ზოგადად, „რბილი ძალის“ შესწავლა სამხრეთ კორეაში ტარდება ორი სხვა ძირითადი დისკურსის შესაბამისად. პირველი ეხება იმას, უნდა აამაღლოს თუ არა სამხრეთ კორეამ თავისი სტატუსი გლობალურ საზოგადოებაში უფრო პასუხისმგებელი აქტორი გახდეს. სამხრეთ კორეას, როგორც აყვავებულ ქვეყანას, შეუძლია ფოკუსირება მოახდინოს განვითარებადი ქვეყნების დახმარებაზე. მეორეს მნიშვნელობა ის არის, რომ ძლიერი ძალებით (ჩინეთი, რუსეთი, იაპონია) გარშემორტყმული სამხრეთ კორეა ცდილობს დააბალანსოს მათთან ურთიერთობა, რათა უზრუნველყოს მისი გადარჩენა და კეთილდღეობა ჩრდილო-აღმოსავლეთ აზიაში სამხრეთ კორეის სტრატეგიული როლის გაძლიერებით, მათ შორის. სამხრეთ ურთიერთობებში: სამხრეთ კორეა - ჩინეთი - იაპონია.

სამხრეთ კორეა სწრაფად განვითარებადი ქვეყანაა, რომელიც წამყვან როლს თამაშობს მსოფლიო ეკონომიკაში და გლობალიზაციის სივრცეში. კორეის წარმატების ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ელემენტი გლობალურ და შიდა სივრცეში გახდა სხვადასხვა რბილი ძალის რეიტინგების მიხედვით, პირველ ათეულში დაიკავა ადგილი, რაც უდავოდ მაღალი მაჩვენებელია. მაგალითად, 2011 წელს სამხრეთ კორეა მე-14 ადგილზე იყო. სამხრეთ კორეა დღეს მაღალი ტემპით ვითარდება: ომის შემდგომ წლებში კარდინალური ეკონომიკური ტრანსფორმაციის მსგავსად, ქვეყანა ძალიან სწრაფად იძენს „რბილი ძალის“ აქტივებს.

ნიშვნელოვანია აგრეთვე აღინიშნოს ტურიზმის მნიშვნელობა როგორც კორეული რბილი ძალის ელემენტი.

კორეის რესპუბლიკაში ყოველწლიურად დაახლოებით 10 მილიონი ტურისტი შედის, რაც შთამბეჭდავად გამოიყურება 50 მილიონი ადამიანის ფონზე და ყოველწლიურად შეინიშნება ტურისტული ნაკადის საკმაოდ დიდი ზრდა (დაახლოებით 14%), რაც დაკავშირებულია პოზიტივის ფორმირებასთან. სახელმწიფოს იმიჯი, ბიუროკრატიული დაბრკოლებების არარსებობა და განვითარებადი ტურისტული კლასტერი, განვითარებული რეკრეაციული ინფრასტრუქტურა.

რატომ უნდა, ტურისტული ნაკადის მოცულობა ჯერ კიდევ შეუდარებელია ისეთ ქვეყნებთან, როგორიცაა აშშ, საფრანგეთი, მაგრამ ტურისტების მზარდი მოცულობა, პირველ რიგში, ქვეყანის კარგ იმიჯზე მეტყველებს, რომ კორეა საინტერესო და მიმზიდველი ქვეყანაა.

ტურიზმის შემოსავლების მხრივ ქვეყნების სიაში სამხრეთ კორეა 21-ე ადგილს იკავებს, რაც საკმაოდ მაღალი მაჩვენებელია. ტურისტების ძირითადი ნაკადი მასში მოდის აზია-წყნარი ოკეანის რეგიონის ქვეყნებიდან. კორეა, თავისი სწრაფი ეკონომიკური ზრდით, გარანტირებული თავისუფლებებითა და სოციალური დაცვით, ბევრად უფრო მიმზიდველად გამოიყურება, ვიდრე ბევრი მეზობელი ქვეყანა.

ასევე აღსანიშნავია ჯოსონის „რბილი ძალის“ ეკონომიკური კომპონენტი. კორეის რესპუბლიკა არის ქვეყანა, სადაც 50 მილიონი ადამიანი ცხოვრობს. მისი (BPI) მშპ თითქმის \$1,3 ტრილიონია, ხოლო ერთ სულ მოსახლეზე შემოსავალი \$31000-ზე მეტია. ეკონომიკის ძირითადი სექტორებია მაღალტექნოლოგიური წარმოება და ინჟინერია (ანუ ყველაზე მოთხოვნი ინდუსტრიები). ყველამ იცის ისეთი ბრენდები, როგორიცაა samsunig, LG, Daewoo, kia, Hyundai გლობალური ინდუსტრიის ეს მონსტრები აწარმოებენ პროდუქციის ფართო სპექტრს: ძრავებიდან და ტურბინებიდან სმარტფონებამდე და სხვა მაღალტექნოლოგიურ პროდუქტებამდე. სამსუნგი ზოგადად ერთ-ერთი ყველაზე წარმატებული და ძვირადღირებული კომპანიაა მსოფლიოში, რომელიც აწარმოებს IT პროდუქტებს.

ბევრს, არამარტო აზია-წყნარი ოკეანის რეგიონში, არამედ მთელ მსოფლიოში, სურს მიიღოს კორეული კონცერნების პროდუქტები, რადგან ისინი ასოცირდება საიმედოობასთან, შესანიშნავ ხარისხთან და საუკეთესო ფასთან. ბუნებრივია, ეს არ არის მხოლოდ დამთხვევა, არამედ სახელმწიფოს მიზანმიმართული შრომა თავისთავად ხელსაყრელი ბიზნესკლიმატის შესაქმნელად. კორეას ყველა ექსპერტი აღნიშნავს, როგორც მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე ინოვაციური ეკონომიკის მქონე ქვეყანას, რაც ინვესტაციების მიმზიდველობის მნიშვნელოვან ზრდას.

განათლება ასევე მნიშვნელოვან როლს ასრულებს სამხრეთ კორეის რბილი ძალის პოლიტიკაში. ცნობილი ფაქტია, რომ ეკონომიკამ იმუშაოს, კადრებია საჭირო, სახელმწიფო რომ აყვავდეს, დემოკრატია. ეს ყველაფერი მიიღწევა მოსახლეობის განათლებით, სადაც კორეამ მნიშვნელოვან წარმატებებს მიაღწია. კორეა მუდმივად ზრდის განათლებაზე დანახარჯებს, რაც ახლა მშპ-ს

¹ Chaebol არის დიდი სამხრეთ კორეის ფინანსური და ინდუსტრიული ჯგუფი. ეს არის რამდენიმე ფორმალურად დამოუკიდებელი ფირმა, რომელსაც ფლობს გარკვეული ოჯახი ერთი ფინანსური და ადმინისტრაციული კონტროლის ქვეშ.

5%-ს აღწევს, რაც გლობალური მასშტაბით უზარმაზარი თანხაა. სამართლიანად უნდა აღინიშნოს ის ფაქტი, რომ კორეელები ყურადღებას ამახვილებენ ტექნიკურ სპეციალობებზე, რომლებიც მოთხოვნადია დამსაქმებლებს შორის მთელს მსოფლიოში.

საზოგადოებრივი და ჰუმანიტარული დანესებულებები, ქვეყნის უდიდესი და საუკეთესო უნივერსიტეტები, რომლებიც შედის საუკეთესოთა სიებში, არის პოჰანგის მეცნიერებისა და ტექნოლოგიების უნივერსიტეტი ((Pohang University of Science and Technology, 53-ესიაში), Korea Advanced Institute of Science and Technology (KAIST 94-ე), Seoul National University (124 ადგილი). კორეის მრავალი ინსტიტუტი ხსნის თავის წარმომადგენლობას რეგიონში, მაგალითად, ჰანიანგის უნივერსიტეტი (314-ე ადგილი) ხსნის ფილიალებს მაღალიზიაში 2500 სტუდენტისთვის. კორეა ასევე ხსნის მათ ჩინეთში, ინდონეზიაში, პაკისტანში, საუდის არაბეთში. უნივერსიტეტების უმეტესობა გვთავაზობს დასავლური სტანდარტების შესაბამისი სასწავლო პროგრამების ფართო სპექტრს და ასევე უზრუნველყოფს დასაქმებას მათი კურსდამთავრებულებისთვის. გავრცელებული პრაქტიკაა, როდესაც კონცერნები ამზადებენ სტუდენტს საკუთარი ფინანსებით, ხელშეკრულებით მუშაობის ვალდებულებით. კორეაში მოსახლეობის თითქმის 85%-ს აქვს მინიმუმ საშუალო განათლება. ევროპის ქვეყნების ფონზე, ეს არც ისე ბევრია, რაც მიუთითებს იმაზე, რომ კორეას პრობლემები აქვს ამ სფეროში (რუსეთში - 94%, მაგალითად). ამავდროულად, ეს არის ერთ-ერთი ყველაზე მაღალი მაჩვენებლის მქონე ქვეყანა ტექნიკური სპეციალობების კურსდამთავრებულთა და განვითარების ხარჯების მხრივ (თუნდაც აშშ-ზე მეტი). განსაკუთრებით აღსანიშნავია კორეის საერთაშორისო განათლების ინსტიტუტი, რომელიც ახორციელებს კვლევებს ჰუმანიტარულ მეცნიერებებში, ამყარებს კავშირებს საზღვარგარეთ უნივერსიტეტებს შორის და უზრუნველყოფს უცხოელი სტუდენტების შემოღინებას.

კულტურა, როგორც რბილი ძალის ელემენტი, სოციალური მედია, ინტერნეტი და სატელევიზიო ტელევიზია, სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია კორეული კულტურის გავრცელებისთვის ისეთ ბაზრებზე, როგორიცაა ახლო აღმოსავლეთი, ევროპა და მის ფარგლებს გარეთ. აზიური კულტურული კავშირი ასევე მნიშვნელოვან როლს თამაშობს კორეული კულტურის საზღვარგარეთ გავრცელებაში. აზიელი მაყურებელი საკუთარ თავს უფრო კორეული კულტურით განსაზღვრავს, ვიდრე დასავლური კულტურით. კორეული K-pop-ის მსუბუქი, შეუმჩნეველი კულტურა აერთიანებს ტრადიციულ აზიურ და დასავლურ ელემენტებს, რაც საშუალებას გვაძლევს ვისაუბროთ მის ჰიბრიდულობაზე და შერევაზე. ეს ორმაგობა წარმატების გასაღებია: ის არ ითვლება მტრულად, არამედ საინტერესოდ. 1990-იანი წლებიდან კორეული კულტურა სულ უფრო გლობალური გახდა.

კორეის რესპუბლიკის „რბილი ძალის“ სტრატეგიის მთავარი გასაღები საერთაშორისო აქტივობაა. საერთაშორისო ასპარეზზე სამხრეთ კორეის მთავრობა აქტიურად მუშაობს საერთაშორისო ურთიერთობების დამყარებისა და კომუნიკაციის გასაუმჯობესებლად.

1991 წელს დაარსებული კორეის ფონდი კოორდინაციას უწევს და ეხმარება კულტურული გაცვლის საერთაშორისო პროგრამების ფართო სპექტრის განხორციელებაში. ქვეყნის ტერიტორიაზე იმართება საერთაშორისო ფორუმები და გამოფენები, როგორიცაა APEC-ის (აზია-წყნარი ოკეანის ეკონომიკური თანამშრომლობა) და სხვა.

სამხრეთ კორეა განსაკუთრებულ ყურადღებას უთმობს აზია-წყნარი ოკეანის რეგიონს, ვიეტნამთან, მაღალიზიასა და ინდონეზიასთან თანამშრომლობას. ეს აიხსნება იმით, რომ ქვეყანა იწყებს კონტაქტების საზღვრების გაფართოებას და პირველ რიგში მას სჭირდება ფეხის მოკიდება რეგიონში, შექმნას პასუხისმგებელი და კეთილშეზობლური პარტნიორის დადებითი იმიჯი.

სამხრეთ კორეა ასოცირდება სწრაფ პროგრესთან, დემოკრატიული და ჰუმანიტარული თავისუფლებების უზრუნველყოფასთან და ტექნოლოგიურ განვითარებასთან. სამხრეთ კორეის „რბილი ძალის“ რესურსები აღიარებულია, როგორც სწრაფი მოდერნიზაციისა და დემოკრატიზაციის წარმატებულ გამოცდილებად, ძლიერი ეკონომიკა და ეგრეთ წოდებული „კორეული ტალღები“ („hallyu“), რაც ასახავს კორეული კულტურის პოპულარობას.

გამოყენებული ლიტერატურა

1. ნაუმოვი, ა.ო. რბილი ძალა და სახალხო დიპლომატია თანამედროვე სამყაროში / ნაუმოვი, ა.ო. URL: http://spa.msu.ru/page_635.html (წვდომის თარიღი: 04/12/2016).
2. ბობილო ა.მ. სამხრეთ კორეია. განვითარება და კულტურა. მ. 2017.
3. ო.ფ რუსაკოვა. რბილი ძალა აზიის ქვეყნებში. მ. 2011
4. ნაუმოვი, ა.ო. რბილი ძალა და სახალხო დიპლომატია თანამედროვე სამყაროში / ნაუმოვი, ა.ო. URL: http://spa.msu.ru/page_635.html (წვდომის თარიღი: 04/12/2016).
5. ა. გარმახანოვა მ.ც. კორეის პრობლემა ჩინეთის ახალი დიპლომატიაში. მ.2015
6. Mark Tran. South Korea strives for soft power / URL: <https://www.theguardian.com/news/blog/2008/jun/05/southkoreastrivesforsoftp> (дата обращения 01.12.2022).
7. Joseph S. Nye. South Korea's growing soft power / URL: <https://www.project-syndicate.org/commentary/south-korea-s-growing-soft-power?barrier=accessreg> (дата обращения 01.12.2022).
8. Lee G.A. Theory of Soft Power and Korea's Soft Power Strategy. N.d. URL: http://www.kiep.go.kr/include/filedown.jsp?fname=20081031_3_1%20Lee1.pdf&fpath=EngSeminar&NO=182817&FNO=138 (дата обращения 17.11.2016).
9. Chun C. «Soft Power and South Korea's Foreign Policy: Security Policy and North Korea Strategy». Diplomatic Strategy of Soft Power Seminar. Jeju Peace Institute, 16 Oct. 2009. URL: <http://www.jpi.or.kr/skyboard/download.sky?fid=3379&gid=5309&code=jpiworld> (дата обращения 18.11.2022).